

Til lovforslag nr. L 188. Betænkning afgivet af Landbrugs- og Fiskeriudvalget den 10. maj 1995

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til landbrugs- og fiskeriministeren, som denne har besvaret skriftligt. To af Skatteudvalgets spørgsmål til skatteministeren vedrørende forslag til lov om afgift af bekæmpelsesmidler (L 186) og skatteministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Brancheudvalget for Frø,
Dansk Erhvervsfrugtavl,
Dansk Erhvervsjordbrug,
Dansk Familielandbrug,
Danske Mejeriers Fællesorganisation,
Danske Slagterier,
De danske Landboforeninger
Det Danske Fjerkræråd og
Kødbranchens Fællesråd.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal (Venstres, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) ønsker, at hele afgiftsprovenuet ved pesticidafgiften tilbageføres til Promilleafgiftsfonden og landbruget i overensstemmelse med regeringens ønsker om, at grønne afgifter ikke skal have fiskal karakter.

Da lovforslaget langt fra indfrier regeringens ønsker på dette område, ses nu det første eksempel på omfordeling af grønne afgifter efter forgodtbefindende. Det lover ikke godt for de resterende »sorte« og »grønne« afgiftsforslag, regeringen har fremsat.

Mindretallet er af den opfattelse, at finansieringen af private vandværker m.v. er Promilleafgiftsfonden uvedkommende. Endelig ønsker mindretallet, at Promilleafgiftsfonden (landbruget) i øget omfang skal kunne anvende midlerne efter egne ønsker og prioriteringer, idet pengene tilhører landbruget. I øvrigt er mindretallet af den klare opfattelse, at kommunal og amtskommunal grundskyldsskat på produktionsjord er en forældet beskatningsform, der skal fjernes hurtigst muligt.

Erling Christensen (S) Peter Christensen (S) Eva Fatum (S) Erik Mortensen (S)

Frederik Nørgaard (S) Kristen Touborg (SF) nfm. Vibeke Peschardt (RV)

Bent Hindrup Andersen (EL) Ole Vagn Christensen (S) Christian Mejdahl (V)

Bodil Thrane (V) Mariann Fischer Boel (V) fmd. Kim Mouritsen (V) Henning Grove (KF)

Jens Jørgensen (KF) Peder Sønderby (V) Niels Højland (FP)

Centrum-Demokraterne havde ikke medlemmer i udvalget.

Bilag**To af Skatteudvalgets spørgsmål vedrørende forslag til lov om afgift af bekæmpelsesmidler (L 186) og skatteministerens besvarelse heraf***Spørgsmål:*

7. Ministeren bedes fra erhvervsministeren indhente en redegørelse, som belyser de konkurrenceretlige problemer, som lovforslaget rejser i relation til den danske lovgivning på konkurrenceområdet.
8. Ministeren bedes fra justitsministeren indhente en redegørelse, som belyser de konkurrenceretlige problemer, som lovforslaget rejser i relation til EU's bestemmelser på konkurrenceområdet.

Svar:

7. Jeg har fra erhvervsministeren indhentet en redegørelse, som belyser lovforslagets konkurrenceretlige problemer i forhold til den danske lovgivning. Redegørelsen er vedlagt.
8. Jeg har fra justitsministeren indhentet en redegørelse, som belyser lovforslagets konkurrenceretlige problemer i forhold til EU's bestemmelser. Redegørelsen er vedlagt.

Erhvervsministerens bidrag til skatteministerens besvarelse af spørgsmål 7 fra Skatteudvalget (L 186, bilag 8) til forslag til lov om bekæmpelsesmidler

Spørgsmål:

»Ministeren bedes fra erhvervsministeren indhente en redegørelse, som belyser de konkurrenceretlige problemer, som lovforslaget rejser i relation til den danske lovgivning på konkurrenceområdet.«

Svar:

Erhvervsministeren har svaret følgende:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Konkurrencesekretariatet, der har givet følgende svar:

»Sigtet med konkurrenceloven er først og fremmest at fremme konkurrencen og dermed effektiviteten i produktion og omsætning af varer og tjenesteydelser m.v. og at hindre ulighed i erhvervsudøvelsen.

Sammenholdes det foreliggende lovforslag om afgift på bekæmpelsesmidler med dette sigte, giver en umiddelbar konkurrenceretlig bedømmelse af lovforslaget anledning til følgende bemærkninger fra Konkurrencesekretariatets side:

Ifølge lovforslaget med tilhørende bemærkninger baseres afgiftsberegningen på bekæmpelsesmidlets højeste detailsalgspris, der bindes igennem faste detailpriser via et prismærkningssystem.

Dette vil – som konkurrenceforholdene er på området – efter Konkurrencesekretariatets opfattelse mindske pris- og rabatkonkurrencen med risiko for højere priser til følge på de be-

kæmpelsesmidler, hvor der i dag forekommer konkurrence.

Selv om den i lovforslaget angivne detailsalgspris formelt set er en højestepris, indebærer lovforslaget efter Konkurrencesekretariatets opfattelse, at incitamentet til at fravige højesteprisen i nedadgående retning mindskes.

Efter lovforslaget beregnes der en afgiftssats på henholdsvis 13 og 27 pct. af detailsalgsprisen, inklusive afgiften, afhængigt af, hvilket bekæmpelsesmiddel der er tale om.

Afgiftsdifferentieringen er ikke fuldt ud konkurrenceneutral mellem de forskellige bekæmpelsesmidler og vil derfor kunne medføre forvridding af konkurrencen mellem de forskellige midler. Det er selvsagt ikke muligt at opgøre konkurrenceforvridningens styrke og dermed fastlægge, i hvilket omfang lovforslaget medfører ulighed i erhvervsvilkårene.

En afgiftsberegningsmetode af den i lovforslaget omhandlede karakter vil derfor af de anførte grunde kunne begrænse og forvride konkurrencen i strid med konkurrencelovens intentioner.«

Jeg skal bemærke, at som det fremgår af Konkurrencesekretariatets besvarelse, er der alene tale om en konkurrenceretlig vurdering af forslaget. I den samlede vurdering af forslaget vil der indgå en række andre hensyn i forbindelse med myndighedernes lovregulering, som skal afvejes indbyrdes, f.eks., som i dette tilfælde, varetagelse af miljøhensyn.

Justitsministerens bidrag til skatteministerens besvarelse af spørgsmål 8 vedrørende forslag til lov om afgift af bekæmpelsesmidler (L 186)

Ved skrivelse af 7. april 1995 (j.nr. 8.94-231-90) har Skatteministeriet anmodet Justitsministeriet om en udtalelse vedrørende Folketingets Skatteudvalgs spørgsmål nr. 8 (L 186 – bilag 8).

Skatteudvalgets spørgsmål nr. 8 har følgende ordlyd:

»Ministeren bedes fra justitsministeren indhente en redegørelse, som belyser de konkurrenceretlige problemer, som lovforslaget rejser i relation til EU's bestemmelser på konkurrenceområdet.«

I den anledning skal Justitsministeriet udtale følgende:

Lovforslag nr. L 186, forslag til lov om afgift af bekæmpelsesmidler, rejser en række spørgsmål i forhold til EU's konkurrenceregler.

Ved lovforslaget foreslås indført en afgift på alle bekæmpelsesmidler, der er godkendelsespligtige efter lov om kemiske stoffer og produkter. Samtidig er der fremsat forslag om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990, og om ændring af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., jf. lovekendtgørelse nr. 462 af 26. maj 1994 (bemyndigelsesloven).

Ved disse to lovforslag foreslås, at landbrugerhvervet kompenseres for afgiften på bekæmpelsesmidler gennem en suspension af en del af den amtskommunale grundskyldpromille. Denne grundskyld har hidtil finansieret promilleafgiftsfondene for landbruget og for gartneribrug og frugtavl samt miljøforbedrende investeringer i landbruget. Promillefondene finansieres i stedet af bekæmpelsesmidlategiften. Det er endvidere hensigten, at Landbrugs- og Fiskeriministeriet kompenseres for bortfaldet af promillemidlerne gennem en overførsel af en del af provenuet fra bekæmpelsesmidlategiften.

Der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt lovforslagets regler om prismærkning m.v. er forenelig med EF-Traktatens art. 85 og 86 om for-

bud mod virksomhedernes konkurrenceforværende aftaler m.v. og deres misbrug af dominerende stillinger. Efter lovforslagets § 6, stk. 1, skal afgiftspligtige varer forsynes med et af de statslige told- og skattemyndigheder fremstillet prismærke, der angiver afgiftskategori samt varens højeste detailpris til den endelige forbruger (prismærkeprisen) inklusive den særlige bekæmpelsesmidlategift og moms. Der indføres forbud mod at sælge varerne til højere pris end prismærkeprisen, jf. lovforslagets § 6, stk. 2.

EF-Traktatens art. 85 og 86 retter sig efter deres ordlyd alene til private virksomheder. Det følger dog af EF-Domstolens praksis, at bestemmelserne sammenholdt med loyalitetsforpligtelsen i art. 5, stk. 2, og art. 3, litra g) ikke desto mindre forpligter medlemsstaterne til ikke at indføre eller opretholde foranstaltninger, som kan ophæve disse konkurrencebestemmelser tilsvarende virkning, jf. f.eks. sag C-379/92, *Matteo Peralta*, saml. 1994, side 3453, præmis 21.

EF-Domstolen har præciseret, hvad der nærmere ligger i medlemsstaternes forpligtelser efter art. 85 og 86, jf. art. 5, stk. 2. Ud fra EF-Domstolens afgørelser i sag C-2/91, *Meng*, C-185/91, *Reiff*, og C-245/91, *Ohra*, domme af 17. november 1993, endnu utrykt i samlingen, kan en medlemsstat formentlig indføre enhver form for konkurrencebegrænsende lovgivning under forudsætning af, at staten selv forestår administrationen af lovgivningen, og at der ikke allerede foreligger en lignende aftaleretlig regulering mellem virksomhederne. Lovgivningen må ikke have til formål at begrænse konkurrencen og dermed art. 85 og 86. Der skal således være en saglig begrundelse for den indførte konkurrencebegrænsning.

Om baggrunden for prismærkereglene oplyses i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3, at da afgiften af de kemiske bekæmpelsesmidler, der er omfattet af lovforslagets kap. 1, baseres på detailværdien, er det nødvendigt, at detailværdien bindes igennem faste

detailpriser. Ordningen indebærer, at en detailhandler kan sælge et bekæmpelsesmiddel til en lavere pris end den fastsatte maksimumspris ved at give rabatter og dermed nedsætte sin avance for varen. Hvis virksomhederne derimod ønsker en højere pris for bekæmpelsesmidlet, kræver dette en ommærkning af varerne, idet det efter forslaget er forbudt at sælge varer til en højere pris end den, der er angivet på prismærket. I et sådant tilfælde skal varerne forsynes med et nyt prismærke fra de statslige told- og skattemyndigheder, der angiver afgiftskategori samt varens højeste detailpris inklusive afgiften og moms, jf. lovforslagets § 6.

Ordningen indebærer således, at det er muligt for detailhandleren at konkurrere på prisen ved at give rabatter og dermed nedsætte sin avance. Da der vil være visse administrative omkostninger forbundet ved, at virksomhederne nedsætter den fastsatte maksimalpris, idet der skal gennemføres nye prismærkninger i detailledet, er det forventningen, at netop rabatterne vil være et vigtigt konkurrenceparameter, jf. bemærkningernes pkt. 3.

Det kan oplyses, at en lignende ordning findes på tobaksområdet, hvorefter den afgifts-

pligtige værdi for tobak er varens højeste detailpris inklusive tobaksafgiften og moms og uden rabatfradrag af nogen art, jf. § 28, stk. 1, i lov nr. 1016 af 19. december 1992 om tobaksafgifter. Efter lovens § 28, stk. 2, fastsættes detailprisen af fremstillingsvirksomheden, dennes repræsentant eller importøren. Disse afgiftsregler gennemfører bl.a. Rådets direktiv af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end cigaretter, 92/70/EØF. Det fremgår af direktivets art. 3, at medlemsstaterne anvender en punktafgift, der bl.a. kan være en værdipunktafgift, beregnet på grundlag af de maksimale detailsalgspriser for hver vare, der frit er fastsat af de i Fællesskabet etablerede fabrikanter og importører.

Den ovennævnte anvendelse af provenuet fra bekæmpelsesafgiften rejser endvidere spørgsmål i forhold til EF-Traktatens kap. 1, konkurrencereglerne, art. 92, stk. 1, og disse lovforslag vil derfor blive notificeret for Kommissionen efter statsstøttereglerne. Afgiftslovforslaget vil derfor ikke kunne sættes i kraft, førend Kommissionens godkendelse foreligger efter EF-Traktatens art. 93, stk. 3, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslagets pkt. 8.